Napsal uživatel Šaolín
Neděle, 01 Červenec 2001 01:00

Kapela Lidee noire, kterou vede známá severočeská postava Martin Šíl, se mi dostala do ruky v podobě jejich letošní demonahrávky. Je na ní osm kousků celkem příjemných, irskem malinko řízlých, folkovek. Ten irský prvek do písniček vnáší chvílemi flétna občanky Koprušťákové, ale především hned dvoje housle občana Šrumy a občanky Marešové.

Všechny songy na demu jsou autorskou záležitostí Martina Šíla a zdá se mi, že Martin postupně dozrává i jako textař. I tady najdeme samozřejmě banální rýmy typu smích - vích, ale daleko víc můžeme na cédéčku najít zajímavě znějících veršů. Texty Martina Šíla většinou nemají děj, jsou to spíš obrazy. Konec konců, tak to ve folku zhusta chodí. Myslím ale, že jistá pointa by se hodila i zde. Ale i když se někde objeví, není ještě stoprocentně vyhráno. V písni "Už" se přeci jen něco děje, slůvkem "už" začíná prakticky každý verš a každý ten verš obsahuje nějaký děj. Ožívají skály, dívčí tváře voní, větry letí z dáli, prostě paráda. Avšak poslední dva verše "Už další život končí / ale nový někde začíná" můžeme sice považovat za pointu, ale je to, alespoň pro mne, tak strašný klišé, že mi nakonec není jasné, co chtěl vlastně básník Šíl říci. Jinak námětově se Martin, co by romantik, pohybuje právě v té oblasti, které se většina folkařů vyhýbá, a tak vy, kteří máte rádi ve folku hodně romantiky, byste si určitě přišli na své.

Aranže a skladba písní mi přijde celkem fajn, jen je to na můj vkus trochu pomalejší řeka, než jsem zvyklý. Žádné velké překvapení, přitom by stačilo sem tam pozměnit harmonii zajímavým

obratem nebo změnou tóniny.

No, dneska mám takovej divnej pocit, že jsem fakt za kritika, ale bohužel, ještě jednu věc si nemůžu odpustit. Hned v úvodním songu jsou od sebe rozladěny kytary jak Martina Šíla, tak občana Jánského. To samé platí v druhém Stínu o houslích, ve čtvrté Jako vích o flétně a vše vrcholí v sedmé Na vlnách, kde už vzájemný souzvuk kytar skutečně tahá za uši. Až si člověk říká, že v chomutovských studiích rádia Agara, kde nahrávky vznikaly, musí být ale sakra draho. Všechno je to navíc, jak jsem se tak zaposlouchal, uděláno live stylem, takže s případným nesouzvukem se toho nedalo moc dělat už ani při mixáži. Zde se ukazuje jako dobrá rada Víti Troníčka, který mi při každém rozhovoru o nahrávání zdůrazňuje, jak hodně záleží na dobrém výběru hudebního, ale konec konců i zvukového režiséra. Takže alespoň poučení do budoucna.

Když už jsem u instrumentace, chtěl jsem jen říct, že mi v některých písních chybí basa, ale snad je to jen dojem z neživého CD, na živo mi to nikdy nepřišlo. V několika písních jsem si ale v duchu přidal nejen basu, ale i bicí a najednou jsem z toho měl Happy To Meet. Tak nevím.

Zpěv vezmu šmahem: doporučil bych trochu víc intonovat, ale jinak dobrý. Zvlášť Martinův hlas mi přijde už celkem zajetý. Jinak na desce prakticky zpívá jen trio Šíl - Koprušťáková - Jánský, zbytek kapely, tedy občan Šruma a občanka Marešová se drží jako švec svého kopyta houslí. Není to škoda?

A závěrem: budiž pochváleno, že k demonahrávce jsou přiloženy texty s přesným nástrojovým a vokálním obsazením v jednotlivých skladbách. Jenže bohužel, všechna pro mají i svá proti. A tak se vedle textů na papír bohužel nevešla křestní jména všech zúčastněných umělců. Ale to už jste si asi všimli. Každopádně vám Lidee noire doporučuji k poslechu. Nejen, že v Babylonu najdete jejich stránky, ale už teď vám můžu slíbit, že písnička Svítání se objeví v zářijových Zpievankách. A to je vše, přátelé.